

якої застосовано один або декілька обмежувальних заходів чи обмежувальних приписів.

Література

1. Крамар О. У 2020 році в Україні за домашнє насильство засудили 921 людину. Це вчетверо більше, ніж у 2019-му. Сайт «Громадське телебачення». URL: <https://hromadske.ua/posts/u-2020-roci-v-ukrayini-za-domashnye-nasilstvo-zasudili-921-lyudinu-ce-vchetvero-bilshe-nizh-u-2019-mu>.

2. Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України) / за ред. М. І. Хавронюка. Київ: Ваіте, 2019. 288 с.

3. Чорна О. Кримінальна відповідальність за невиконання обмежувальних заходів, обмежувальних приписів або непроходження програми для кривдників в Україні. *Jurnalul juridic national: teorie si practica*. 2018. № 4. С. 142-145.

4. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 5. Ст. 35.

Урбан В. А.

курсант 2-го курсу факультету №1

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Романюк В. В.

к.ю.н., доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ, доцент

ДОТРИМАННЯ ПРАВА НА ТАЄМНИЦЮ СПІЛКУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ

Представники правоохоронної системи під час виконання своїх службових обов'язків керуються засадами, визначеними у законодавстві. Щодо кримінального провадження, чинний на сьогоднішній день Кримінальний процесуальний кодекс України визначає панівні засади (принципи) розслідування кримінального процесу.

Однією з найважливіших засад кримінального провадження є забезпечення права особи на таємницю спілкування. Під правом особи на таємницю спілкування слід розуміти: таємницю особистого листування у мережі інтернет, телефонних розмовах, поштових листах, та інших способах комунікації.

У теоретичній частині кримінального процесу, зокрема його правовому відображенні під назвою Кримінальний процесуальний кодекс України безпідставне втручання у таємницю спілкування заборонене. Проте, є перелік правових підґрунть, згідно з якими таке право може бути обмежено та використано у цілях кримінального провадження:

- за клопотанням до слідчого судді, якщо це клопотання є законним та не порушує загальні принципи кримінального провадження
- з метою встановлення обставин тяжкого або особливо тяжкого злочину (обов'язкове рішення суду)
- для запобігання вчиненню тяжкого або особливо тяжкого злочину (обов'язкове рішення суду).

Вищезазначені підстави є виключними. Їх обмеження є можливим лише у специфічних випадках що визначені законодавцем. Теорія кримінального процесу дуже оптимістично описує процес отримання інформації з особистого листування особи, її фіксації та документації. З точки зору отримання певної доказової бази такі дії є не завжди ефективними, так як особа що вчинила кримінальне правопорушення може просто видалити потрібну інформацію з телефону (таку як: останні дзвінки, повідомлення у соціальних мережах, тощо), знищити поштовий лист, поки працівник досудового розслідування звернеться за погодженням з прокурором, з відповідним клопотанням до слідчого судді.

Практична діяльність правоохоронних органів, зокрема їхні дії у кримінальному провадженні не завжди охоплюють межі законності. Професійна деформація працівників органів досудового розслідування суттєво впливає на їхню поведінку під час ведення кримінального провадження. На практиці існують непоодинокі випадки втручання у таємницю спілкування особи підозрюваного, обвинуваченого, тощо. Підстави такого втручання на практиці, з боку працівників слідчих та оперативних підрозділів незаконні та певною мірою необґрунтовані, але такі підстави обов'язкові для аналізу.

До таких підстав з урахуванням практичної діяльності можна віднести:

- особистий інтерес з боку працівника поліції, факти та відомості що будуть отримані у разі втручання у таємницю спілкування можуть принести користь співробітнику органів досудового розслідування, у разі їх отримання

Практичний приклад (моделювання ситуації): «Старший слідчий Індустріального ВП ГУНП у Харківській області, при затриманні особи, яка вчинила крадіжку, впізнав у цій особі колишнього чоловіка його дружини. Працівник поліції з недавнього часу почав підозрювати жінку у зраді, на основі власних переконань. З метою перевірки особистих здогадок він взяв телефон затриманої особи та переглянув телефонні дзвінки та особисті чати у соціальних мережах».

- бажання знайти додаткові відомості з телефону або особистих способів спілкування особи, задля якомога швидкого розслідування кримінального

правопорушення.

Практичний приклад (моделювання ситуації): «Слідчий Шевченківського ВП ГУНП у Харківській області, при розслідуванні справи щодо нанесення умисних середньої тяжкості тілесних ушкоджень було знайдено особу правопорушника, яка діяла за попередньою змовою. При допиті було з'ясовано, що вчинення даного кримінального правопорушення було організовано п'ятьма особами, інших коментарів підозрюваний не надав. У слідчого були підстави вважати, що на телефоні підозрюваного є інформація, яка могла б допомогти розслідуванню, зокрема інші процесуальні дії він вважав не такими й потрібними у цій справі. Після чого він звернувся до прокурора, разом з яким відправив клопотання до слідчого судді про надання права слідчому втрутитися до таємниці спілкування підозрюваного у кримінальному провадженні. При відхиленні слідчим суддею такого клопотання за недостатністю підстав, слідчий вирішив самостійно взяти телефон у особи, яка мала б на його думку відомості про співучасників даного кримінального правопорушення».

На основі викладеного матеріалу можна зробити висновок, що теоретична частина кримінального процесу та практична мають свої відмінності та базуються на особистісних аспектах працівників досудового розслідування. Практична діяльність потребує додаткового контролю зі сторони керівного складу, задля запобігання вчиненню таких правових деліктів на практиці.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 №4651-VI. Дата оновлення: 14.05.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 23.05.2021).

Хижняк В.

курсант навчальної групи ПД-037

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Гузь І.В.

викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ТАКТИКА ДІЙ ПРИ ШТУРМІ І ЗАЧИСТЦІ ПРИМІЩЕННЯ

Розрізняють два основних типи штурму: таємне проникнення і динамічна атака. Динамічна атака - стрімке проникнення на об'єкт, з метою приголомшити і придушити противника до того, як він зможе надати організований опір.

Способи руху штурмової групи в приміщенні, розподіл секторів обстрілу при проникненні в приміщення, нейтралізація мети. Використання обладнання для тактичних тренувань.

